

[Christmas Møller.]

maalenes Behandling. Kun paa den sociale Lovgivnings Omraade havde man utvivlsomt ventet den klare Besked om, hvad den højtærede Regering vilde. Løfterne var store, baade Ordene i April og det socialistiske Oppositionspartis Stilling angav jo, at man vilde overmaade meget paa disse Omraader.

Og hertil kommer en anden Ting, som jeg gerne til Indledning vil have Lov at nævne. Da man dannede Ministeriet Stau-ning i Slutningen af April og den tidligere socialistiske Justitsminister overtog Socialministerens Post, kunde der ikke være fjerneste Tvivl om, at han og hans Parti gjorde dette, fordi man ønskede at tilkendegive, at man vilde have den særlig sagkyndige til at indtage denne Stilling, og jeg tror, jeg hverken fornærmer den nuværende eller den forhenværende socialistiske Socialminister ved at sige, at den nuværende er mere sagkyndig end den forrige. Man maatte gaa ud fra, at eftersom den nuværende Socialminister har syslet med dette Emne gennem en Aar-række flittigt, energisk og — saaledes som han ogsaa selv fremhævede det: — i Virkeligheden anerkendt fra alle Sider, havde han her et Omraade, som han maaske kendte bedre end nogen anden, og som han i alt Fald kender bedre end nogen her paa Rigsdagen, og man maatte gaa ud fra, at den nuværende højtærede Socialminister ikke havde overtaget just dette Embede blot for at lappe paa de Ord-ninger, vi havde, blot for at gennemføre, hvad han eventuelt mente var Forbedringer, men fordi han særdeles gerne vilde paatage sig den Opgave at søge at skabe en Ord-ning, fast, bestemt og helst endelig, og jeg vil fortsat gerne tro, at den højtærede Socialminister baade er gaaet ind til dette Arbejde med dette høje Maal for Øje og, hvad jeg lægger mere Vægt paa, som mine Ord senere vil vise, ogsaa under den fort-satte Behandling af denne Sag vil have dette høje Maal for Øje. Nægtes kan det jo heller ikke, at efter den Maaade, hvor-paa denne Sag er blevet behandlet, inden den blev forelagt her i Tinget, efter de For-haandsmeddelelser, der var givet paa det ene og det andet Omraade, har man Lov til at sige, at Reklamen, om jeg saa maa sige, var i Orden — ogsaa hertil kan man jo være ganske ferm.

Det blev jo formet saaledes — og dette lød i konservative Øren tilfredsstillende —, at nu vilde Socialministeren forelægge et Forslag om Folkeforsikring. Og hvis man

saa spørger mig — og min Partifælle det ærede Medlem Hr. Hendriksen har jo alle-re været inde derpaa —, hvad man da maa forstaa ved en Folkeforsikring, ja, saa maa man begribeligvis forstaa en Ordning, hvorved de gamles Underhold bliver ordnet ad Forsikringens Vej, saaledes som man alle Dage har forstaaet det. Men hvis man saa spørger mig, om den højtærede Social-minister, naar han kendte den Indstilling, det konservative Folkeparti havde, nu har opfyldt de Forventninger, vi nærede til ham, maa jeg sige, at det har han jo ikke. Han har tværtimod med stor Styrke vendt sig imod det virkelige Folkeforsikringsfor-slag, det ærede Medlem Hr. Hendriksen har forelagt. Og hvis man spørger, om den anden Forventning, vi havde til den højt-ærede Socialminister: at vi skulde have en enkel og bestemt Ordning, saa maa jeg vel ogsaa have Lov til at sige, at de Oplys-ninger, der foreløbig staar til vor Raadig-hed, vel giver Udtryk for, at den højtærede Socialminister vil komme med en saadan samlet Plan, saaledes at vi kan tage Stil-ling til Helheden, men til Dato har vi kun faaet to Sider af Planen forelagt, Arbejds-løshedsforslaget og dette Lovforslag samt — det tror jeg, Ministeren vil indrømme mig — vage Antydninger om Resten, vage Antydninger af, hvorledes den højtærede Socialminister og den højtærede Regering med Hensyn til det, man plejer at kalde Forsørgelse, vil handle i Forhold til gæl-dende Lov. Den højtærede Socialminister vil sikkert ikke være uenig med os i, at hele det System, som den højtærede Social-minister og Regeringen her ønsker at op-arbejde, maa ses som en Helhed, og at et politisk Parti derfor vel kan udtale sig om mange Sider af dette Forslag, saaledes som jeg skal tillade mig at gøre det, men ikke kan tage Stilling til Helheden, før de to andre Forslag, Ulykkesforsikringsforslaget og Forslaget vedrørende Forsørgelsen — forhaabentlig altsaa i næste Samling —, kommer til Behandling; mit Parti kan i hvert Fald ikke, før vi har hele Mini-steriets Plan, tage Stilling til det. Vi maa endvidere, hvad jeg om et Øjeblik skal komme til, selvfølgelig ogsaa forlange, at man, efter at vort eget Folkeforsikrings-forslag har faaet en saglig Behandling, faar Klarhed over, hvordan Stillingen er baade hos Regeringen og den høje Rigsdag.

Men inden jeg gaar videre, vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærk-ninger om den sociale Lovgivnings Udvik-ling gennem Tiderne og Stillingen, saaledes som den er i Dag. Jeg tror, vi har Lov til